

være midlertidige, eller om de skulde være permanente. Jeg synes, det klart fremgaar af min hele Betragtning, nemlig denne: At disse nye Afgifter skulde tjene til at dække Udgifterne ved Dyrtidsforanstaltningerne, at min Mening har været, at de skulde være midlertidige; det ligger i Sagens Natur. Jeg har sagt flere Gange, saa at det i og for sig ikke er nødvendigt at gentage det, at her i det hele taget kun er Tale om midlertidige Skatter. — Den højtærede Minister udtalte ligesom ved første Behandling af Finansloven, at da Indtægten af Børsstempel-skatten var nedadgaaende, vilde det af den Grund være urimeligt at forhøje den. Jeg kan ikke anerkende dette Arguments Berettigelse. Indtægten af Børsstempel-skatten er nedadgaaende, ikke paa Grund af den høje Børsstempelkat — jeg er overbevist om, at den ingen Rolle spiller i saa Henseende —, men af andre Grunde, fordi Børsspekulanterne er ved i nogen Grad at tabe Tilliden til Situationen og søger at redde noget af den vundne Fordel ved at sælge Aktierne, medens de endnu staar i de urimelig høje Kurser. Det er akkurat det samme Forhold, som gør sig gældende i Norge og i andre Lande; man begynder at se mørkere paa Forholdene, og det har til Følge en Nedgang i Indtægten af Børsstempel-skatten. Jeg er overbevist om, at en Forhøjelse af denne Skat meget godt kunde foretages, uden at Indtægten af den Grund vilde gaa væsentlig ned. — Fremdeles sagde den højtærede Minister ligesom ved Finanslovens første Behandling, at det var ganske urimeligt at tale om en særlig Luksusafgift paa Personautomobiler, naar Forholdet var det, at Automobilskatten gik i Kommunernes Kasser og var meget lav. Men jeg har ikke tænkt paa en Forøgelse af den Skat, som vi har nu, og som gaar til Kommunerne. Jeg har tænkt paa en ny ekstraordinær Beskatning til Staten i Lighed med den, man har i England og flere andre Steder, hvor man regner Luksusautomobiler som velegnede Objekter for Luksusbeskatning i en Situation som denne. Naar den højtærede Finansminister ser paa den Statistik, som nylig er udsendt, over den enorme Stigning i Personautomobilernes Tal siden Krigens Begyndelse, vil han være klar over, hvad for Resten enhver ved af egen Erfaring, at dette er en ganske særlig gængs Anbringelse af de nye store Indtægter, og at Luksusautomobilerne derfor er et passende Skatteobjekt. Naturligvis bør man ikke blive indenfor de beskudne Rammer, som

vi har nu. Det, jeg ønsker, er, at man vil lægge den engelske Lovgivning til Grund i saa Henseende, hvilket for Danmarks Vedkommende vil føre til en Indtægt af mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mill. Kr. — Ogsaa de Bemærkninger, jeg har fremsat med Hensyn til Jernbanetaksternes Forhøjelse, sigter selvfølgelig paa en midlertidig Forhøjelse. Jeg har netop lagt Dyrtidssynspunktet til Grund, og som Følge deraf har jeg ønsket en Del forskellige Varer undtaget fra Forhøjelsen; det fremgaar af hele den Maade, hvorpaa jeg behandlede Sagen, at jeg tænkte paa en midlertidig Forhøjelse. Dette udelukker selvfølgelig ikke, at man senere hen, naar vi kommer ind i normale Forhold, tager hele Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, og hvis det skulde vise sig, at Overskuddet af Statsbanerne var stærkt nedadgaaende, kunde der være Tale om en Revision ogsaa af den permanente Jernbanetakstlov.

Den højtærede Minister ytrede stor Tvivl om, hvorvidt det virkelig skulde være Meningen at forøge Eksporttaksterne, om nogen her virkelig kunde tænke sig, at Taksterne f. Eks. paa Flæsk, Smør, Fisk o. s. v., som udføres af Landet, skulde forøges. Jeg kan meget godt tænke mig, at der kunde være adskillige, der ikke syntes om det, men det er vi i vort Parti fuldstændig klare over; vi forlanger ingen Privilegier i saa Henseende. Det er gennemgaaende en lukrativ Forretning at eksportere nu om Dage, og derfor er det ganske naturligt, at den ikke modtager en ligefrem Gave fra Statskassens Side.

Efter den højtærede Finansministers Mening maatte vi hellere benytte de forøgede Indtægter og Formuer som Grundlag for en ny Beskatning. Vi har benyttet dette Grundlag saa længe, som det nogenlunde kunde slaa til, og jeg erkender, at det er det, man i første Række maa ty til, men til Grund for min Betragtning ligger netop, at det ikke i Længden kan slaa til. Vi vil forøge det saa meget, som det overhovedet er muligt, men det er nødvendigt ved Siden af at søge til andre Indtægtskilder.

Finansministeren (Brandes): Jeg nødes til med to Ord at vende tilbage til det Stridspunkt, der er mellem de tre: Minister J. C. Christensen, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og mig, thi der er ikke en fuldkommen Treenighed paa det Punkt; der er en Uenighed. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at